

Küldetés

„Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondanák a fáraónak: Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában. A Fáraó pedig mondá: Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak, és elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Urat és nem bocsatom el Izraelt.” 2 Mózes. 5, 1-3

Urunk Istenünk üzenete ma ennek a felolvasott bibliai történetnek szereplőin át szól hozzánk. Ezeket a szereplőket három jól elkülöníthető csoportba oszthatjuk. Az első csoportot Mózes és Áron alkotja, ők Isten küldöttjei. Velük szemben áll a fáraó és udvara, a második csoport, akik Isten ellenségei, a harmadik csoportot Izraelnek szenvedő népe alkotja, akikért a küldetés történik.

Isten Szentlelke közel hozza hozzánk ezeket az eseményeket és szereplőiket, és így hitünk szemével Mózes emberi alakján keresztül Jézus Krisztust látjuk, akit érettünk küldött az Atya, a fáraón keresztül a bűn, a Sátán könyörtelen hatalmát szemlélhetjük mai világunkban, míg a szenvedő Izrael népén keresztül magunk hívő reménységére esik az Ige fénysugara. Így hallgassuk hát Isten Lelkének mai üzenetét.

„Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondanak a fáraónak: Ezt monda az Úr, Izrael Istene: bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában.” Ebből az egy mondatból rögtön három dolog tűnik ki: Mózes Isten Igéjével felfegyverkezve megy, Isten ügyében jár, és Isten akaratából cselekszik. Mindhárom tényező hangsúlyozott jelentőséggel bír.

Képzeljünk magunk elé egy csodálatos látványt: egy ember minden külső hatalmi eszköz nélkül, egy rabszolganép fia, odaáll az akkori világ legnagyobb uralkodója elé, hogy kiragadjon egy egész népet a zsarnok szorításából. Saját maga erejéből Mózes semmit nem tudott volna elérni, valószínű az életét is elvesztette volna. De most olyan erő van vele, amely mindenható: Isten Igéje. Ennek az Igének az ereje elől nem tud kitérni a fáraó sem, legyőzi a leghevesebb ellenállását is. Aki ezzel jár, az a győzelem útját járja. Ezzel az erővel indult el annak idején Dávid Góliát ellen, így mert szembehelyezkedni Luther Márton a pápával és a császárral, Knox János a zsarnok királynővel, vagy pl. Tőkés László annak idején a romániai Ceausescu rendszerrel. És sorolhatnánk a példákat, napjaink csendes hőseiig, akik nem fegyverrel vagy családsággal, hanem Isten Igéjével indultak harcba. Számptalan példát sorolhatnánk, hiszen Isten számtalanszor bebizonyította, hogy lehet, hogy sokszor csak egyetlen ember áll szemben egy egész ellenséges világgal, és mégis a többséget Isten meg a kiválasztott ember jelenti.

Mózes második erőforrása az volt, hogy ő nem a maga ügyéért, hanem Isten ügyéért harcol. Sok kudarcunknak az-az oka, hogy a magunk ügyét összekeverjük Isten ügyével. De Mózes Isten tulajdonért harcol, itt Isten népének sorsa forog kockán. A maga számára a legcsekélyebbet sem tudta volna kieroszakolni, mivel azonban Isten ügyében, Isten tulajdonáért harcolt, győzedelmeskedett.

Harmadszor Mózes követségben járt. Úgy állt a fáraó elé, mint Isten követe, az Ő akaratának a tudtuladója. A mi bajunk az, hogy a legtöbbször a magunk akaratának akarunk érvényt szerezni. Ezért tanít Jézus a Miatyánk „legyen meg a Te akaratod” sorában arra, hogy úgy éljünk, hogy mindennapi életünkben is mindig az Isten akaratát keressük.

Az első komoly tanítása az Igének az, hogy ott van és mindig ott lesz a győzelem, ahol valakinél Isten Igéje van, az Ő ügyében jár és az Ő akaratából cselekszik.

És most azt nézzük meg, hogy hogyan fogadta a fáraó Mózes és Áron küldetését. A fáraó kemény felelete mindent elárul önmagáról: „Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak és elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Urat és nem bocsatom el Izraelt.”

Ez az uralkodó sem különbözik semmiben elődjektől sem az utána következő számtalan más istentelen uralkodótól. Nem ismeri az Urat, helyesebben egyetlen urat ismer: önmagát. A mindenkori kemény szívű ember nem képes saját magán kívül semmiféle más urat elismerni. Az Isten ellen lázadó ember örök magatartása ez. Végső fokon pedig, minden gonosztett abból származik, hogy elkövetője nem ismeri az Urat, és nem engedelmeskedik neki!

A mi életünk vajon miről tanúskodik? Ismerjük mi igazán Istenünket, elfogadjuk Őt urunknak, vagy elszakadunk, függetlenedünk tőle? Néha megszokásból elmondunk meg egy-egy betanult imádságot, de valójában nem engedjük, hogy beleszóljon életünkbe, hogy Ő vezessen.

Aztán meg: a fáraó csak munkakerülőket lát Mózesben és Áronban. Olyan zavarkeltőket, akik eltérítik a népet a munkától, amiből neki nagy anyagi kára származik. Mert öneki mindene a munka és a pénz. Így van ez velünk is. Itt Amerikában számtalanszor hallhatjuk, hogy az embert pénze szerint mérik. Az értékes kinek több van. És megteszünk mindent annak érdekében, hogy nekünk több legyen. Ezért dolgozunk, ha kell éjjel-nappal, kitudja hány műszakban, hétvégen is. Nincs időnk sokszor semmire, sem magunkra, sem családunkra, mert hajt, üz annak a vágya, hogy még több legyen. Egészen addig, míg egy nap hirtelen felbukunk. Agyvérzés, infarktus, ki tudja mi más betegség, és mindennek vége. Megéri?

Igénk második fontos tanítása: Ember igyekezz megismerni az Urat! Addig amíg időd és lehetőség van rá!

Igeszakaszunk befejező része arra mutat, hogy Mózes és Áron küldetése nem járt eredménnyel. Közbenjárásuknak nehogy haszna lett volna, de egyenesen kár származott belőle.

Azt a következtetést kell levonnunk ebből, hogy a szabaduláshoz vezető út hosszú és nehéz. A szabadulás nem úgy jön el, hogy fokozatosan közeleg, hanem sokszor lehet úgy, hogy átmenetileg még nő is a nehézség. Ezt egyházépítő munkánkban sokszor tapasztaljuk. Milyen jó, hogy Jézus Krisztus erre is felkészített bennünket. Türelem és kitartás kell, hogy a szabadulást elnyerje az ember. Ne csüggedjünk el! Aki minden kudarc, látszólagos elutasítás ellenére is tovább imádkozik, tovább küzd, hallgat Istenre és nem szűnik meg öbenne bízni, az végül is győzelemre jut. Célhoz fog érni az élete. Ámen

Jedlik Ányos 1848. március idusán

1848 márciusában Jedlik Ányos volt a bölcsészettudományi kar dékánja Pesten, a Királyi Magyar Tudományegyetemen. Rendkívül érdekesek azok a feljegyzései, amelyeket e forradalmi napokról vetett papírra, dékánként.

"**Martzius 13-án.** Utasítást kapott a bölcsészeti kar Dékánja mind a kar Igazgatójától, mind az egyetemi Tanács Rectorától, miszerint intené az ő felvigyázására bízott ifjúságot, hogy azon politikai mozgalmakban, melyek Lajos Fülöp francia király megbuktának következtében Pesten, mint Magyarország szívében keletkeztek, részt venni óvakodnék.

Martzius 14-én. Ezen megbízásnak az 1. és 2. évi bölcsészeti tanodában kellő óvatossággal az illető Dékán, a' mérnöki tanodában pedig a' Dékán meg nem jelenhetése miatt az előadó tanár úr által elég tétetett. – E nap folytában azonban a mozgalmak annyira kifejlődtek, hogy a' kávéházokban összecsoportosult és Petőfi költő vezérlete alatt álló sokaság martzius 15-én 1/2 tíz órakor a mérnöki és orvosi ifjúságot az előadások alatt megrohanván, azt magához csatlakozásra buzdította. Ezekkel egyesülve, 10 órakor épen az egyetemi nagyobb épülethez értek, hol az előadásokból szétbocsátott bölcsészeti borzasztó láрма között egyesülvén, az egyetemi épület előtt megállapodott, és minekután Petőfi által ezen alkalomra költött nemzeti dal, és nagyobb részint már Kossuth Lajos mint országgyűlési követ által is indítványozott 12 pont egekig ható éljenzések között felolvastatott volna, az egész tömeg Landerer könyvnyomdájába vonult, hol az említett pontok és dalnak minden censura nélküli kinyomtatását kieszközlötte. Ez nap délután a bölcsészeti ifjúságnak

nagyobb része az előadásokon megjelent, és magát akép viselte, mintha mi sem történt volna.

Martzius 16-án. Nagyságos egyetemi Rector rendeletéből reggel 8 órakor összeült az egyetemi Tanács arról tanácskozándó, mi lenne ezen körülményekben teendő. Ezen alkalommal mindegyik érzé, hogy illy politikai mozgalmak között valamint az egyetemi tanárok, úgy maga az egyetemi ifjúság közönyös állapotban nem maradhat. Ennélfogva tehát igen rövid tanakodás után megegyezett a Tanács a következő pontokban:

1. Hogy a petitió gyanánt és ezen cím alatt `Mit kíván a Magyar' minden szögleteken kiragasztott 12 pontot elfogadja.
2. Hogy az egyetemi zászlót az ifjúságnak, ha kívánná, kiadandja azon intéssel és tanáccsal, miszerint annak gondját viselnék, magukat minden személy és vagyon bántásától óvnák, sőt másokat, ha illyesmire vetemedni készülnének, teljes erejükből gátolnák, de legalábbis az egyetemi, és egyéb tudományos intézeteket minden erélylyel védelmeznék. Azért is ajánlatnék neki, miként a' fegyveres polgársághoz csatlakoznának.
3. Hogy az iskolajárást határozatlan időre szüntessék meg.
4. Hogy küldetnék az egyetemi Tanács tagjaiból két egyény a helytartói Tanácshoz, azt a történekről tudósítandó, és a további mihez tartás iránt vagy utasítást, vagy az egyetemi Tanácsnak, teljes rendelkezési hatalmat kieszközlendő.

Még nem ütött 9 órát, midőn ezen pontokban az egyetemi Tanács megegyezett. Ekkor tudtára adatott az egyetemi Pedellus által, hogy az ifjúság nagy tömege a Rector lakását környezi; minden zavarok meggátlása tekintetéből megkéretett a jogászi Dékán, miszerint őket az egyetemi épületbe, küldöttjeiket pedig az egyetemi Tanács eleibe vezetni sziveskednék. Mi kevés idő mulva meg is történt. Az ifjúság megjelenő küldöttjei csak azt kívánák, hogy a zászlójuk adatnék ki, mi nekik teljes készséggel meg is engedtetett azon észrevétellel, hogy lennének kevés türelemmel, míg a zászló Szilassy János hittani és Tipula Péter jogtani Dékánok által Budáról visszahozatnék. A' kinyomtatott peticionális pontokra nézve az egyetemi Tanács önként nyilvánítá, hogy azokat ő is magáévá teszi, min a folyosókat töltő ifjúság öröm kiáltását hallatván, arra kérte az egyetemi Tanácsot, lenne szíves ezen nyilatkozatát az egyetemi téren, mely ezután 15-ik martziusi térnek hívandó, sereglő roppant tömegnek személyesen tudomására adni. Ezen kívánatának a Tanács engedvén, lement a várakozó ifjú sereghez, mely hallván a Tanácsnak kedvük szerinti határozatát, az általuk felemelt és vállakon tartott Rector szájából értené, öröm rivalgásokkal tölté meg a tért és a Tanács minden egyes tagját nemzeti szalagokkal és rózsa formába alakított cocárdával

felékesítette. Ennek megtörténtével az egész tömeg tovább vonult, és egész a Cúria épületéig az előbb felemelt egyetemi Rectorot vállain vitte. Nemsokára megérkezett az egyetemi zászló, és Rector ő nagysága által a fennebb említett két Dékán jelenlétében az egyetemi épület előtt ismét összesereglett ifjúságnak általadatott, és a kellő rend fenntartására komolyan megintetett.

Martzius 17-én. Reggeli órákban Rector ő Nagyságát megkeresé az ifjúság, hogy az egyetemi reformot illető 12 pontot, melyet kérelmi úton felterjeszteni óhajtanak, ő is írná alá. Az egyetemi ifjúság az egyetemi reformra vonatkozó kívánságait nem 12, hanem a következő 9 pontba foglalta össze. 1. A magyar egyetem emancipációja a bécsi kormány és egyetem gyámsága alól s törvény általi biztosítása. 2. Az egyetem kormányának szabadelvű elrendezése, országgyűlési képviseltetése. 3. Az egyetemi jószágok felszabadítása a kollegális rendszer kezelése alól, s nyilvános, felelősséggel járó kezelése. 4. Tökéletes tanítási s tanulási szabadság. 5. A tanszékek ne kegyelem útján, hanem érdem és nyilvános csődület által töltsenek be. 6. Testgyakorlati intézetek felállítása. 7. A tudományban elmaradt vagy elaggott tanárok elmozdítása, nyugdíjaztatása. 8. Évenkénti próbatételek megszüntetése s nyilvános, díjnélküli vizsgálatok behozatala. 9. A tudomány jelen igényeinek megfelelő s a nemzethez illő tantervek felállítása. Mire ő azon feleletet adá, hogy azt ön akaratjából nem teheti, minekelőtte a' tanárokat össze nem hívja. Ennek okáért az ifjúságot 1/2 kettőre az egyetemi épület udvarára, a tanárokat pedig három órára összehivatá. A tanár urak olvasván az említett pontokat, látták, hogy azok nagyobb részint nem mások, mint azon sérelmek tartalmazóji, mellyekről ők a magyar közönség előtt minduntalan panaszkodni kénytelenítették, és így azokat, mint ön kebelükből származottakat nevük aláírásával magukévá tették. Ezután az udvaron tanácskozó ifjúság Szilassy János és Tipula Péter Dékán urak által a nagy terembe hivatott; de ez azóta véleményét megváltoztatván, a Tanárokkal egyesülni nem akart. Minek okáért Nagyságos Rector Szilassy Jánost, Tipula Pétert, Jedlik Ányost, Balassa Jánost, Rupp Jánost küldöttségül a végből nevezett ki, hogy az aláírt pontokat a városházánál együtt ülő választmánynak pártolás kieszközlés végett terjeszteni fel. Ezek a választmány színe előtt megjelenvén, lelkesedéssel fogadtattak, és rendeltetett, hogy ezen sérelmek a Bécsbe menendő küldöttséghez kinevezett tanár uraknak adatnának által, kik annak a helyén a többi pontokkal együtt felterjesztendik kellő tekintetbe vétel és orvoslás kieszközlése végett. E közben megjelent az ifjúság küldöttsége is csaknem ugyan azon pontokkal, mellyekre a már kimondott rendelet szintén alkalmazandónak jeleztetett.

Martzius 18-án. Ezen nap a nemzeti őrség seregébe iratá be magát az egyetemi ifjúság, a' többi városi lakosokkal együtt katonai

fordulatokban magát gyakorolta, esküjét letette, és az összes nemzeti sereg a' városházi téren, mely szabadság tére névvel cseréltetett fel, estve felé nagyszerű katonai szertartással összejött, hol Nyáry Pál másodalispán által velős szónoklattal fogadtatván, szét bocsátattott, részére az éjjeli őrség bizatván. – Ugyanezen nap esett köztudomásul Nádor Ő Fennségének Battyány Lajoshoz, mint a' megadatott önálló Magyar Ministerium Elnökéhez szóló levél, mellyben ő az első magyar ministerium alakítására megbizatott.

Martzius 19-én. Tudomásul tevé Ő nagysága Korizmics Antal bölcsészeti kar elnöke a' Nagyméltóságú helytartói Tanácsnak azon rendeletét, miként a' megszakadt előadások martzius hó 22-én ismét elkezdetnének és pedig minden tan egyedül magyar nyelven. Melly rendelet következtében Wolfstein József és Verney József tanár urak, mint a' magyar nyelvben kevésbbé járatosak, nyugalomba tétettek. – Az itt elősorolt mozgalmi események csak azon tekintetből említetnek e helyen, a mennyiből azokkal az egyetem, egyetemi tanárok, és egyetemi ifjúság érintkezésben valának.

Martzius 21. Az egyetemi polgárság martzius 20-ik napján a Nagyméltóságú helytartói Tanács rendeletéből martzius 22-ére az iskolajárás folytatására kifüggesztett jelentések által utasítva lévén, azokat többszöri kifüggesztés után leszaggatta, és nyilvánítá, hogy mindaddig nem mehetnek, a reájok bizott örködési foglalkozásuk miatt iskolába, míg az újonnan kinevezendő Minister e felül nem rendelkezik, mit tulajdonjelentés által is köztudomássá tett.

Martzius 24. Tartatott tanácsülés, mellyben felolvastatott az egyetemi polgárság ebbeli kívánsága: a) Hogy az egyetemi tanácsnak ezután tartandó üléseiben az egyetemi polgárság az általok kiküldendő személyben, azon tekintetnél fogva, miként ott őket érdeklő tárgyalások is elő fordulnak, részt vehessen. b) Hogy az őket illető tárgyak, mellyek ha jónak látván, az egyetemi Rectornak volnának benyújtandók, a mennyire a körülmények engedni fogják, vagy az egyetemi tanács, vagy annak kebeléből kiküldött bizottmány által, halogatás nélkül tárgyaltassanak. – Az egyetemi tanács a megváltozott körülmények tekintetéből ezen kívánatokbani beleegyezését az ifjúság részéről jelenlevő bizottságnak készséggel nyilvánítá."

Számos egyéb feljegyzés is maradt Jedlikről a szabadságharc időszakából, ezek egy részét Ferenczy Viktor gyűjtötte össze.

»"Még a szabadságharc idején történt – mondja Palatin Gergely a Math. és Phys. Társulat 1892. április 5-i ülésén Jedlik jelenlétében –, hogy az akkor már a népfelkelők sorába tartozó veterán tudósunk nappal részt vesz az ország fővárosát, az akkor még ifjú Pestet védő sáncok fölépítésében, éjjel pedig laboratóriumába visszavonulva folytatja félbeszakított kedvenc művét, nevezetes osztógépét." Palatin

bizonyára magától Jedlikről hallott a népfelkeléséről és a sáncolásról; kéziratgyűjteményében a népfelkelésnek és a sáncolásnak mindössze a Háztartási Naplóban van nyoma.

"Alighogy az egyetemi előadások május végével befejeződtek, alighogy július végével a vizsgálatok sora is lezárult, Jedlik mindent megszerzett, amire egy negyvenkilencedik évében járó népfelkelőnek szüksége van. Június 27-én vett 40 p. frt 50 kr-ért puskát, 8 frt 20 kr-ért 'kapslartót' és 'kapslikat'. – Július 3-án 15 frt-ot fizetett a 'blussért', 11 frt 15 kr-t 'hozzá való pantalonért', 1 frt 15 kr-t kapujának kurtításáért; 3 frt-ba került a 'csákó' meg a 'kokárdák'. – Most már teljes díszben mehetett a népfelkelő strázsálni. A Naplóban augusztus elejétől november közepéig, és 1849. jún. 26-tól július 10-ig szerepelnek kiadások 'strázsáláskor', 'strázsálás' és 'strázsza megváltása' címen, de nem külön minden strázsza alkalmával, hanem többször összevonva. Augusztus 19-én mindkét kitétel szerepel: 'strázsák megváltása' és 'strázsáláskor'; ebből arra lehet következtetni, hogy ezen a napon először állott őrt személyesen, és hogy már előbb is kötelezve volt rá, de kötelezettségét hivatalos elfoglaltsága miatt megválthatta. Egy-egy strázsza megváltásáért fizetett összeg a Napló szerint 1 p. frt 40 kr, de ez a váltság novembertől már 2 frt 30 kr pengőben. A Napló 12–15 strázsálás költségét tartalmazza; ebből hat a megváltott.

Szeptember 9-én 3 p. frt-ért 'puskaportartót' és 2-ért 'puskaport' vett; ez valami komolyabb strázsálásra enged következtetni. A dátum egyezik a horvátok veszedelmes megmozdulásával: Jellachich vezérlete alatt szeptember 11-én léptek át a határon és siettek Fehérvár irányában, de 29-én Pákozdnál súlyos vereséget szenvedtek. A Napló szerint 23-án segédkezett Jedlik a 'sáncolásnál'; 36 kr-t költött, bizonyára valami frissítőre. A munkában nagyon elfáradhatott, mert másnap két-két pengő frt-ot kapott a múzeumi szolgának, Heubergernek és Jedlik szakácsnőjének a fia, valószínűen azért, hogy öt helyettesítsék.

'Katonai költségek' c. kis betétlapja szintén határozottan különbséget tesz strázsamegváltás és strázsálási költség között; az előbbi 3 p. frt 20 kr, vagyis két váltság, az utóbbi 1 p. 20 kr; ezen a lapon szerepel a ruházat költsége a Naplóval megegyezően, továbbá a két fiúnak fizetett 2–2 p. frt, amelyről a Napló nem szól: mivel ez a lap csak 15 soros, a kétféle strázsálási költség szétválasztása is bizonyítja, hogy Jedlik személyesen is strázsált. Ugyancsak ezen a lapon mint szeptember 20-i 'napi költség' szerepel 25 p. kr, ezután következik négy üres sor, majd a 24-i két-két p. frt; ebből arra lehet gondolni, hogy négy napon át, 20-tól 23-ig dolgozott a sáncolásnál.

Jedlik tehát szolgálta hazáját olyan minőségben, amilyenre papi méltósága és tudományos képzettsége miatt semmiféle törvény sem kötelezte, és olyan időben, amikor még szabadon távozható volt.

GAZDA ISTVÁN

Február havi gyülekezeti események:

Február. 01. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Megyesi Gizella. A süteményt készítette Vörös Ilona.

Február. 07. A farsangi disznótoros vacsorát készítette és adományozta Kozák Imre és Piroska. A vacsora elkészítésében segédkeztek Vörös Ilona és Máté, valamint Torma Veronika. A pogácsát készítették: Vörös Ilona, Kozák Piroska, Magyary Ilona, Fülöp Mária. Az italt adományozta Rácz János és Erzsébet. A krumplit adományozták Megyesi Gizella, Vörös Ilona és Fövenyessy Katalin. A pénztárt Bordás Piroska kezelte.

Február. 08. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona. Az ebéd elkészítésében segített Rácz Erzsébet. A süteményt, Vörös Máté és Ilona születésnapjára, Hajnal Blanka adományozta.

Február. 15. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fövenyessy Katalin. A süteményt adományozta Magyary Ilona és Megyesi Gizella.

Február 22. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Megyesi Gizella.
Miroshichenko Ágnes \$ 10.00 adományozott az ebéd készítéséhez.

Február 29. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Vörös Ilona és Máté.
Miroshichenko Ágnes \$ 20.00 adományozott az ebéd készítéséhez.

Miroshichenko Ágnes a január hónap folyamán \$ 40.00 adományozott az ebéd készítéséhez.

Február havi adományok

N.N, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Miroshichenko Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 20.00
Márta és Charles Moore, édesanyja emlékére	\$ 25.00
Miroshichenko Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Fejér Mária emlékére, koszorúmegváltásként	\$ 1983.00
Miroshichenko Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Orly Elvira, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 25.00
Agocs Pál, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 2.00
N.N. (fiam, bátyám születésnapjára)	\$ 20.00
N.N, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Miroshichenko Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Virágh Gizella, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 50.00
Gábris K. Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Fövenyessy Katalin, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 10.00
Miroshichenko Ágnes, Isten dicsőségére, hálaadásból	\$ 20.00
Magyary K. András, édesapja emlékére	\$ 50.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úr Isten kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb köreinkbe. Betegek a következő személyek voltak: Miroshichenko Ágnes, Madarász Pál, Leemon Margit, Fabó Zsuzsa, Jackie de Roover.

Hirdetések

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy márc. 28-án, istentisztelet és ebéd után, újból filmvetítésre kerül sor. A filmvetítésen résztvevők dönthetik majd el, hogy az előkészített filmek közül melyiket óhatják megtekinteni.

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy márc. 27-én, szombaton reggel 10 órai kezdettel bolhapiacot rendezünk a Templom előtti szabad területen. Mindenkit szeretettel várunk.

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a következő bibliaórát márc. 17-én, szerda este 7:00 órától tartjuk. Téma: **A mormonok**

Meghívó

A San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház szeretettel meghívja az öböl-környéki magyarságot az 1848 márc. 15-i magyar forradalom emlékére rendezett ünnepi előadásra.

**Az istentiszteletet követő ünnepségre
2004. márc. 14-én,
vasárnap 13:00 órai kezdettel kerül sor.**

Ünnepi előadó Lőrinczi Győző.

**Az ünnepség keretében verset szaval:
Szabó Tímea, Trefil Kristóf.**

**A Woodside Priory magyar cserkeszei a
Huszárosra vágatom a hajamat című dalt adják elő.
Friedman Dóra hegedűn eljátssza a *Monti Csárdást*.
Fekete Karolina Brahms *Magyar Táncok # 5*
zongoradarabját adja elő.**

**Vendégszerepel a Sacramento-i Magyar Keresztény
Gyülekezet kórusa.**

**Az ünnepség végén, a Templom ebédlőjében
fellép az
Eszterlanc Magyar Népi Együttes.**

**A rendezvény után szeretetvendégségre
kerül sor.**